

УДК 3.379.8

Нипорка К.А.

студентка ФМТП 4-21

Державний торговельно-економічний університет

м. Київ, Україна

наук. кер. – к.е.н., доцент Жученко В.Г.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТІВ

В останні роки туризм стрімко розвивається. Значно розширюються соціальні, культурні та економічні зв'язки між країнами. Це призводить до значного збільшення кількості туристів, що супроводжується необхідністю підвищення конкурентоспроможності і привабливості туристичної дестинації. Для цього – запроваджувати нові форми обслуговування та організації дозвілля туристів.

Дозвілля – це низка заходів у вільний час, які можуть задовольнити фізичні, психологічні та духовні потреби туристів. Перше – відновлення і регенерація сил. Крім того, відпочинок і дозвілля є невід'ємною частиною життя людини. Створення умов для них – завдання індустрії туризму [1].

Існує багато видів сучасного дозвілля, які можна класифікувати за психологічними, освітніми, соціальними, рекреаційними, фізіологічними та естетичними ознаками. Тому можна виділити: дозвілля як розвага може допомогти людям збалансувати тіло; дозвілля як розвага, спрямоване на досягнення щастя і радості; дозвілля як засіб відновлення фізичних сил вважається засобом відновлення здоров'я людини; дозвілля як вільний час може

допомогти людині психологічно розслабитися і відновити її здатність виконувати трудові обов'язки.

Форма дозвілля може змінюватися протягом життя в залежності від того, що людина хоче отримати від відпочинку. Крім того, на дозвілля людини також впливає соціальний статус, культурний рівень тощо [2].

Активне дозвілля, що носить навчальний і виховний характер, наприклад, екскурсійні автобуси та авіатури, дуже популярні серед молоді та старших. Крім того, сучасне планування традиційного відпочинку для сім'ї чи компанії пропонує людям з різними поглядами можливість поєднати активні та пасивні розваги. Тому не виключенням є поєднання спокійного відпочинку в готелі, що включає проживання, відвідування SPA, а також активні екскурсії (відвідування історичних пам'яток), спорт і відпочинок (рафтинг, дайвінг, скелелазіння тощо).

Все більшої популярності набувають індивідуальні тури, розроблені відповідно до побажань туристів. На таких маршрутах пересування кількома видами транспорту поєднується з ночівлями в кількох містах і навіть країнах.

В останні роки готелі та розважальні центри все більше надають послуги з організації дозвілля, крім своїх основних функцій прийому та розміщення. Можна сказати, що сучасний готель – це не тільки місце для тимчасового проживання, а й культурний центр. Крім того, він може організовувати як особисті перерви, так і комплексні світські заходи.

Спеціальна послуга під назвою «Анімаційний сервіс» передбачає організацію дозвілля в туристичних зонах. Від статусу і ролі туристичного комплексу залежать кількісні характеристики, матеріально-технічне оснащення і кадрове забезпечення туристичного комплексу. Так само можуть відрізнятися характер і зміст діяльності анімаційних послуг, напрями їх роботи та можливості, які надаються туристам [3].

У будь-якому випадку рекомендується створити умови для рекреаційної та фізично-оздоровчої діяльності (наприклад, басейни, тенісні корти, тренажерні зали, пляжний відпочинок). Крім того, корисно проводити концерти, шоу, тренінги та інші розважальні, видовищні чи освітні заходи. Також потрібен міні-

клуб для розваг дітей. Ті готелі, які дбають про підтримку своєї репутації, сприяють туристам на екскурсіях та відвідуваннях історичних пам'яток [2].

Складність підготовки туристичного аніматора до організації туристичного дозвілля полягає в тому, що характер його професійної діяльності вимагає від нього широкого кола знань: від основ національної соціокультурної політики, до загальної організації системи соціального захисту населення, до специфіки функціонування дозвілленої та туристичної інфраструктури, від демографічних характеристик до специфічних методів роботи на різних рівнях населення. Експерти з туризму та дозвілля повинні мати міцне здоров'я, бути здатними протистояти психічному тиску та володіти різними професійними навичками для вирішення питань культурології, освіти, психології, соціальної роботи та інших пов'язаних питань.

Ці вимоги до фахівця обумовлені насамперед тим, що він одночасно працює з туристичними групами, учасники яких різняться за віком, освітою, соціальним статусом, релігійними поглядами та заняттями.

До речі, нинішні анімаційні сервіси, крім усього іншого, класифікують своїх клієнтів за тими чи іншими ознаками. Наприклад, виділяються вікові групи: діти, підлітки, дорослі та пенсіонери з урахуванням статі, релігійних поглядів та професійної діяльності. Крім того, враховуються національні особливості туристів, інтелектуальний потенціал, час відпустки та матеріальні можливості [3].

Успішна реалізація дозвілля та розваг туристів у готельних комплексах робить його більш успішним, конкурентним, цікавим та популярним. Тому це ефективно і вигідно для інвесторів. Крім того, на визначення якості готельного комплексу також впливають такі традиційні характеристики, як гарне розташування, якість харчування та умови проживання [4].

Як видно, на розвиток сучасного туризму значною мірою впливає організація дозвілля. Це важлива частина індустрії дозвілля, найперспективнішої галузі світової економіки. Туризм у цілому допомагає задовольняти потреби людини в оздоровленні, освіті, професійній діяльності та відпочинку. Отже,

туризм позитивно впливає на економічну, політичну, соціальну та культурну якість суспільства. Різноманітні форми дозвілля є запорукою подальшого успіху туристичних комплексів, що дозволяє компанії розвивати, вдосконалювати та розширювати засоби контакту з людьми, заохочуючи їх відвідувати готель на більш тривалий час або робити повторне перебування.

Література:

1. Організація готельного господарства : навч. посібник / О.М. Головкин, Н.С. Кампов, С. С. Махлинець, Г.В. Симочко ; за ред. О.М. Головкин. К. : Кондор, 2011. 410 с
2. Бочелюк В.І. Дозвілєзнавство : навч. посібник. / В.І. Бочелюк, В.В. Бочелюк. К. : Центр навчальної літератури, 2006. 208 с.
3. Мальська М.П., Пандяк І.Г. Готельний бізнес: теорія та практика : підручник. 2-вид. перероб. та доп. К. : Центр учбової літератури, 2012. 472 с.
4. Правик Ю.М. Маркетинг туризму : підручник. К. : Знання, 2008. 303 с.